

DYMITR (1) *sb m*

Sł stp, Cn, Linde brak.

A pl dymitry.

*Prawdopodobnie z grec. δῖμιτρος ‘o podwójnym diademie’; tu może ozdoba uprzęży końskiej: Ktemu [sq w Moskw] Rzemieśnicy pilni/ czyniąc ochędoftwo ná fwoy Koń/ iáko boty/ Siodłá/ Dymitry/ lárčzaki/ Tebieńki/ Luki/ y wiele rzeczy innych/ kthore zależą ku Rycerfkim rzeczám *BietSpr* 66v.*

LW